

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă, Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală în privința lui

Zaveruha Andrei Anatolii, născut la 02 iunie 1963, originar din s. Otaci, r-nul Ocnîța și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu Spătarul, nr. 3, ap. 42,

Zaveruha Alexandr Andrei, născut la 25 ianuarie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu Spătarul, nr. 3, ap. 42,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 18 mai 2012 pînă la 19 octombrie 2012 (prima instanță)**
- 2. de la 20 decembrie 2012 pînă la 06 februarie 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 12 iulie 2013 pînă la 18 septembrie 2013 (instanța de recurs).**

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Vișnevschi N., care a solicitat respingerea recursului înaintat cu menținerea deciziei contestate.

Inculpații Zaveruha Alexandru și Zaveruha Andrei, care au solicitat respingerea recursului înaintat cu menținerea deciziei contestate.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 19 octombrie 2012, Zaveruha Andrei și Zaveruha Alexandr, au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fapta lor fiind recalificată de la art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal. Totodată pentru fapta comisă lui Zaveruha Alexandr Andrei i-a fost aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) an, cu

privarea de dreptul de a activa și a exercita o activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 (doi) ani, iar lui Zaveruha Andrei Anatolii i-a fost aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a activa și a exercita o activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei principale sub formă de închisoare, numită lui Zaveruha Andrei și Zaveruha Alexandr a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că în luna septembrie 2011, avînd intenția obținerii substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, Zaveruha Alexandr, împreună cu Zaveruha Andrei, aflîndu-se în mun. Chișinău, într-un loc nestabilit, de pe marginea drumului, au cules mai multe frunze de cînepă pe care le-au transportat la domiciliul din mun. Chișinău de pe str. Nicolae Milescu-Spătaru 3 ap.42, unde le-au uscat și fărîmițat, plasîndu-le în mai multe pachetele de hîrtie și polietilenă.

Cunoscînd cu certitudine că substanța dată reprezintă marijuana, Zaveruha Alexandr, împreună cu Zaveruha Andrei, intenționat au păstrat-o ilegal la domiciliul său pînă la 07 martie 2012, ora 18 și 20 min., cînd în rezultatul percheziției, efectuate de către colaboratorii de poliție a CPs Ciocana, mun. Chișinău, la domiciliul lui Zaveruha Alexandr amplasat pe str. Nicolae Milescu-Spătaru 3 ap.42, mun. Chișinău, în salon, în mai multe locuri camuflate, au depistat și ridicat patru pachetele din hîrtie și o sacoșă din polietilenă în care se afla masă vegetală fărîmițată cu miros specific, iar în buzunarul drept din față al pantalonilor în care era îmbrăcat Zaveruha Alexandr au depistat și ridicat un pachetel din hîrtie în care se afla masă vegetală fărîmițată cu miros specific.

Conform raportului de constatare tehnico științifică nr. 118 din 14 martie 2012, masa vegetală, uscată și fărîmițată de culoare verde, cu miros asemănător plantei de cînepă (în stare uscată) depistată în cele cinci pachetele de hîrtie și în pachetul din polietilenă - reprezintă marijuana cu greutatea totală de 92,14 gr, substanță narcotică, dobîndită artizanal din plante de cînepă și neutilizată în scopuri medicale, care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 cu modificările aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.43 din 26 ianuarie 2009, constituie cantități mari.

3. Sentința a fost atacată de către procuror care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zaveruha Andrei și Zaveruha Alexandr să fie declarați culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal fiindu-le stabilită următoarea pedeapsă:

- lui Zaveruha Andrei – 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a activa și a exercita o activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani;

- lui Zaveruha Alexandr – 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a activa și a exercita o activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani;

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a indicat că instanța de fond incorect a apreciat lipsa forței probante a conținutului înregistrărilor video efectuate în timpul percheziției, pe motiv că au fost efectuate pînă la începerea urmăririi penale, aceasta pentru că înregistrările video nu au fost efectuate ca o acțiune aparte, ci ca o însoțire a

percheziției pentru asigurarea clarității și obiectivității acestei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 164 Cod de procedură penală.

La fel procurorul a indicat și asupra faptului că informația dobândită în cadrul percheziției de la Zaveruha Andrei, privind păstrarea în scopul realizării a substanțelor narcotice, au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Covalschi Ghenadie și Lupașcu Vitalie. A mai specificat că instanța de fond incorect a menționat asupra faptului consumării infracțiunii incriminate din momentul primirii substanțelor narcotice de către o altă persoană, fără a lua în considerație faptul că de către acuzare acțiunile inculpaților nu au fost calificate ca înstrăinare a substanțelor narcotice, dar ca producerea și păstrarea substanțelor narcotice în scopul de înstrăinare, scopul respectiv fiind dovedit și prin faptul că substanțele ridicate erau împărțite și divizate de către inculpați pe anumite doze și cantități, astfel fiind pregătite pentru distribuire, fapt ce confirma scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat fiind menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fapt constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care corect au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Au fost apreciate drept irelevante argumentele părții acuzării din motiv că potrivit art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de constatare, participant la percheziție, era obligat în termen de 24 de ore să predea organului de urmărire penală materialele și corpurile delictate depistate, pentru începerea urmăririi penale, fapt care însă nu a fost respectat.

La fel prima instanță corect a statuat asupra prezenței unor vicii în cadrul efectuării percheziției, deoarece această acțiune a fost efectuată fără participarea apărătorilor, cu toate că la acel moment era adoptată încheierea judecătorului de instrucție din 07.03.2012 privind efectuarea percheziției la domiciliul familiei Zaveruha, însă urmărirea penală a fost pornită mai târziu, abia la 16.03.2012, iar în apelul declarat această concluzie a instanței de fond a rămas necombătută de către apelant. În afară de aceasta, partea acuzării nici nu a încercat să prezinte probe cu privire la temeinicia și legalitatea probei invocate, iar cele prezentate nu demonstau intenția inculpaților îndreptată spre înstrăinarea substanțelor narcotice.

Instanța de apel a mai constatat că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei inculpaților au corespuns principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal și corect s-a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpații au fost condamnați, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea sa, recurentul a indicat că argumentele procurorului nu au fost verificate în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția. Astfel instanța de apel

a emis hotărîrea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului, fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, odată ce acestea au fost acumulate legal, fiind admisibile.

7. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Recurentul a invocat în recursul ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Reținînd cele expuse supra, Colegiul penal constată asupra temeiniciei concluziei instanței de apel potrivit căreia la judecarea cauzei s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fapt concluzionat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală : declarațiile martorilor, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea instanța de apel corect a apreciat critic motivele acuzării potrivit cărora în cadrul cercetărilor judecătorești a fost probată intenția inculpaților la păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, fapt care pretins se concluziona din explicațiile inculpaților și martorilor acuzării, precum că în cadrul percheziției primii au recunoscut faptul păstrării substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare. Aceasta deoarece în corespundere cu art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală organul de constatare, era obligat în termen de 24 ore să predea organului de urmărire penală materialele și corpurile delictate depistate, pentru începerea urmăririi penale, procedură care nu a fost respectată.

La fel s-a constatat și asupra vicierii efectuării percheziției la domiciliul inculpaților, fiindcă a fost efectuată în lipsa apărătorilor, cu toate că la acel moment era adoptată încheierea judecătorului de instrucție privind efectuarea percheziției la domiciliul inculpaților, însă urmărirea penală a fost pornită cu mult mai tîrziu, concluzie care nu a fost combătută de către partea acuzării. La fel ultima nici nu a prezentat probe suplimentare în susținerea poziției sale, pe cînd cele prezentate nu demonstau fapta imputată. Aceasta deoarece potrivit art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvîrșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză, însă în cazul dat nu au fost prezentate alte probe, ce ar demonstra că inculpații au întreprins careva acțiuni îndreptate spre înstrăinarea substanțelor narcotice.

Totodată Colegiul penal reține și faptul că argumentele expuse de recurent au fost pe deplin examinate de către instanța de apel, care, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel hotărârile contestate nu au fost afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, faptelor săvârșite fiindu-le dată o încadrare juridică corectă.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în cauza penală privindu-i pe **Zaveruha Andrei Anatolii și Zaveruha Alexandr Andrei.**

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 05 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Ion Arhiliuc

Copia corespunde originalului
Judecător

Iurie Diaconu

Petru Ursache